

KAPITOLA I. PRVNÍ „PŘIKÁZÁNÍ“

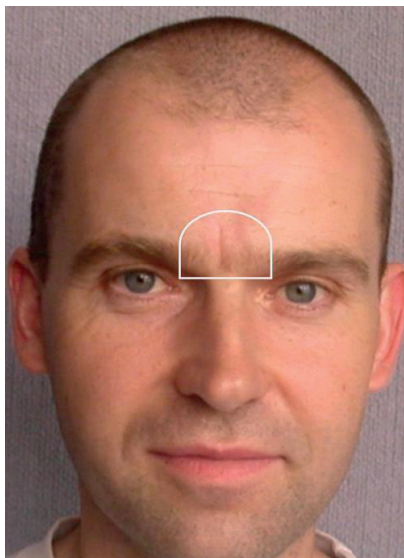
Já jsem Hospodin, tvůj Bůh; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví.

Pomineme-li význam tohoto přikázání z hlediska náboženství, najdeme skutečný návod na život. Pokuste se představit si vnuknutí víry (nikoli náboženství). Pakliže by člověk pochopil a měl v sobě dar víry, byl by skutečně vyveden z otroctví. Když víme, že jsme, umíme si říct „já jsem“, jsme svobodní. V té chvíli nepotřebujeme nikoho a nic a věříme v neměnné vesmírné zákony, které tady jsou a jsou nadřazeny jakýmkoliv jiným, smyšleným a vytvořeným člověkem.

Když si uvědomíme, že ve světě energií a cest duší jsme nesmrtelní, pak skutečně můžeme být svobodní. Vnitřní svoboda je daleko důležitější než ta vnější, málokdo z nás ji však poznal.

Orient klade největší důraz na tento postoj k životu, tzv. **paláci života**.

Zde si zapisujeme naše postoje, myšlenky, prožitky a mnohdy i činy. Tento prostor bývá také nazýván **pečetní síní**, což mluví samo za sebe. Při popisu výjimečně dobré této zóny se orientální mudrci zmiňují o krásné, jasné, lesklé a čisté ploše po celém prostoru této oblasti. Ani flíček, vráska, bolák či krupička tam nepatří, neřku-li proláklina nebo temné skvrny. Pracuji s lidmi dlouho a na poli diagnostiky již více než dvacet let, ještě jsem však čistou

a hladkou zónu paláce života nespatriil... Také jsem již dlouho neviděl člověka, který by měl svůj postoj k životu naprosto vyjasněný. Alespoň ne u nás.

Možné diagnostikované potíže v této oblasti:

Vrásky, které se rozprostírají vertikálně: Může být jen jedna, ta podle orientálního názoru nevěští nic dobrého. Většinou si ji její nositel vytváří za života svým nesmířlivým či prchlivým jednáním nepřátele. Kdysi byla

nazývána Damoklovým mečem, dnes sice zůstal jen název a hlava se nestínají, ale následky vlastního chování mohou danou osobu postihnout mnohem tvrději. V případě, že jste nositelem této vrásky, více dbejte na asertivní jednání a hlavně se naučte více poslouchat. Svě nitro i druhé. Vaše ego uspěte a vaše sebevědomí podpořte, jak to jen jde. Jen tak se vám může podařit vyváznout z osidel osudu.

Vrásky vertikální, ale dvě vedle sebe, nepřetnuty žádnou lineární vráskou: Tento znak již nebyl posuzován tak striktně jako předchozí.

Ukazuje sice stále na tvrdost jednání, ale už existuje možnost, že poslouchá a v případě vašeho dobrého návrhu vás i podpoří. Měl jsem co do činění s takovými lidmi a mohu toto tvrzení z praxe potvrdit. Nejsou to zlí lidé, jen mohou být tvrdšími obchodníky a k obchodu patří i úsměv... Důležité však je, aby tyto vrásky netvořily kónický tvar, tedy aby dole nebyly od sebe vzdáleny a nahoře se neblížily.

Tady se tedy jedná o čisté ego, které je těžké pochopit. Velmi zřídka se s takovýmto člověkem domluvíte. Neposlouchá vás.

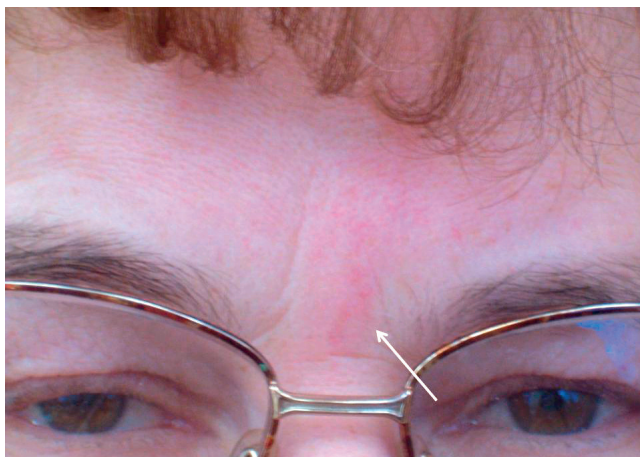

Vrásky vertikální, může jich být mnoho, mohou být i kříženy lineárně: Mám známou, která je skutečnou postavou a která plně odpovídá tomuto následujícímu tvrzení. Jedná se o osoby tulácké, které těžko hledají zakotvení a musejí být neustále v pohybu. Podle orientální nauky

často umírají samy a daleko od domova. To podle mého názoru dnes již tolik neplatí. Cestování kdysi a dnes je rozdíl, hlavně z časového hlediska a co se týče komfortu. V dávných dobách skutečně takovýto člověk již nemusel dorazit zpět, neboť neměl dostatek sil a možná i prostředků, dnes se však přepravujeme letadly, auty, vlaky nebo dalšími poměrně rychlými a dostupnými prostředky, a tak většinou stihneme dorazit včas. Když máme v této oblasti umístěny vrásky i lineárně, jedná se většinou o záznam těžkého života. Jak se říká, další zářez ve tváři; ostatně lidé se silně zvrásněnou tváří u nás ubývá, snad v Asii jsou ještě místa, kde se vyskytují čteněji...

Poslední z výčtu vrásek této oblasti jsou dvě zahnuté vrásky.

Červené skvrny v této zóně:

Je jasné, že i zde bude červené zbarvení zastupovat zánět. Znamená to příliš mnoho ohně v této oblasti. Pečetní síň patří k třetí čakře a to znamená, že je faktickou domovinou duše. Vlastně tato zóna ukazuje to, co duše cítí. Pohádáme se s kýmkoliv a už nám vystupuje oheň (červené zbarvení), budeme-li velmi hádaví, zůstane zbarvení v podstatě stálé. Záleží tedy opět jen na nás, jakým způsobem budeme věci prožívat a jak bude tato zóna vypadat. Horší případ však nastává u právě narozených dětí. I ony mohou mít skvrnu v této zóně, a to díky prožitkům matky v těhotenství. Tak pozor, dámy, to, co budete vy prožívat v období těho-

tenství, bude vaše dítě řešit v období dospívání. Před tímto varují i staří mistři čtení z obličejce, kdy doslova píšou: „Skvrny či jiné poškození v této zóně dítěte znamenají, že rodiče nebudou mít z dítěte velkou radost, mohou nastat zdravotní potíže nebo má dotyčná osoba do dvaceti let potíže se spravedlností.“

Významným a málo popisovaným znakem se zdá být **propadlina** v této oblasti:

Jedná se o ztrátu energie pro duši. Řečeno jiným způsobem – zaprodaná duše. To je situace, kdy děláme něco, v co nevěříme a o čem nemáme valné mínění, ale i přes vnitřní nesouhlas konáme dál, až duše vyprahne. To je podobné, jako bych nabízel špekáčky z marketu a přesvědčoval lidi o jejich naprosté zdravoti jen proto, že bych na tom byl finančně závislý. Každý z nás se tedy může rozhodnout, co bude dělat a kým chce být. Nemůžeme se vymlouvat, že nám nic jiného nezbývá. Ovšem v případě, že se jedná o kombinaci propadliny a modrofialového až černého zabarvení pod očima, jde o jiný typ vyprahlé duše, která byla svým způsobem podvedena, zmanipulována (často i energetickým působením jiné silnější osoby). Nic naplat, nutno podotknout, že i tato osoba si může říci to své „já jsem“. Pak i nadvláda manipulátorů končí a svět i pro tohoto člověčka začne fungovat jinak. Ovšem pokud se k tomu nepřipojí další znaky podtrhující tyto skutečnosti...

Pokuste se podívat pocitově na tvář tohoto člověka, dnes se stala již velmi rozšířenou:

Jedná se o člověka bez sebevědomí, plného smutku a hořkosti. Hlavně si všimněte pohledu a výrazu očí. Zkušeným diagnostikům neuniklo, že se jedná o bělmo, které vidíme i pod duhovkou. V diagnostice takové-

to oči nazýváme **dolní sanpaku**. Výraz sanpaku je odvozen z japonského slova tři body a znamená, že bělmo můžeme vidět nejen po stranách duhovky, ale i nad ní a pod ní (podrobnější informace najdete v mé knize *Diagnostika v praxi*). Lidé s dolním sanpaku prožívají povětšinou smolný život bez osobního naplnění. Co může takovýto člověk přinést pěkného do vztahu? Čím může obohatit svého partnera, děti, blízké nebo okolí? A lze s tím něco dělat? Ano, ano a ano. Stačí si pouze uvědomit, že jsme, a začít žít plný život bez hořkostí a křivd. S takovýmto znakem bychom měli být obezřetní ve svých rozhodnutích a závěrech a mělo by se víc než kdykoliv jindy oprašovat pravidlo „dvakrát měř a jednou řež“. Není to však jediný znak, který vypovídá o člověku zakomplexovaném a bez sebevědomí. Stačí jen chůze takového človíčka. Vykračuje si shrbený, s rameny povislými dopředu a dolů a samozřejmě se sklopenou hlavou. Takový člověk si evidentně nevěří, ne, tento člověk nevěří. Záměrně se odpojuje od jednoty, protože si to samozřejmě nezaslouží. To ještě nevyklučuje, že takoví lidé bez sebevědomí nemají ego. Ba právě naopak, své nedostatky doplňují zvýšenými požadavky vůči okolí, na materiální sféru, na vztahy a také vůči svým nejbližším. Někdy také propadají hazardu a závislostem. Snaží se svou svízelnou situaci vnitřní prázdnoty prostě vyplnit. Při hazardu stále doufají v pomoc zvenčí a také věří ve „velkou ránu“. Nemají totiž trpělivost na vlastní tvorbu, ta většinou začíná a končí jen v jejich ústech. Pokud propadnou závislostem, a je jedno jakým, ať už je to alkohol, drogy, partner nebo třeba i práce, pak je to ještě horší. Snad nejhorší a bohužel nejrozšířenější drogou je cukr. Jen si zkuste ji jim vzít. Agresivita nahromaděné bolesti vás zasáhne jako tornádo, které nehledí, co vše zničí. V těchto vyhocených chvílích se z takových lidí stávají obrovští sobci, kteří považují své nároky za naprosto oprávněné

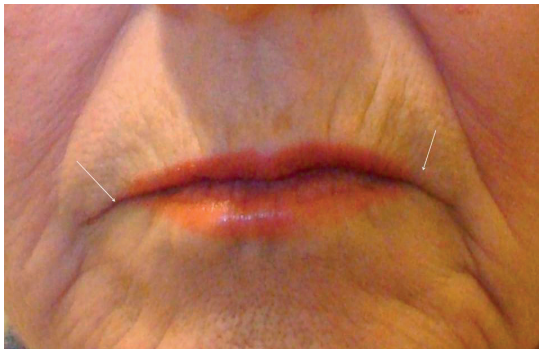
a umějí vnutit pocity viny i svému okolí. Zvláště pak, mají-li **úzkou ušní branku**

a nebo **chloupky obočí rostoucí směrem dolů.**

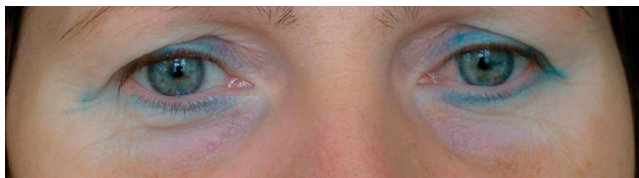
S každým přidaným znakem se pro nás cesta zpátky stává obtížnější a proces nápravy může být o to delší. Vždycky však myslíme na oči. Ty se nám mění prakticky „online“ – a tady platí pravidlo „pokud jsou dobré oči, je dobré vše“, i když tomu spousta dalších znaků neodpovídá... Dalším průvodním znakem ne-víry jsou **povislé koutky úst.**

Říká se, že se jedná o průvodní životní pesimismus. Všichni lidé jsou ovšem herci, a tak dokážeme dlouho hrát prapodivné role plné převtářek. I na tyto osoby však Bůh myslel a dříve či později i tyto koutky spadnou. Stačí jen mozková mrtvice. I ta je dlouhodobě budována falešným egem a falešnými představami o sobě, životě, partnerech, dětech a o nebo vlastních schopnostech. Tady se na nás výrazně podepisuje zábavní průmysl. Jako takový v nás buduje právě ty pocity a představy, které nás ještě více uvrhnou do světa nad světem, do světa beznaděje a smutku. Na jaké filmy se bude ráda dívat žena bez sebevědomí, bez sebevědomí a s pocitem osamocení? Jako první to rozhodně bude červená knihovna (její představa, že to je její skutečný život) nebo seriály o trápení lidí v životě („nejsem v tom sama, alespoň toto chci žít“) a nebo v případě, že velkou porci jejího sebevědomí pošlapal její otec již v dětství (byl to první partner do života), budou to filmy a seriály o úspěšných a silných ženách („teď vám to natru“). Toto však platí i o mužích, malý rozdíl je jen v prožívání. Žena jako nejvyšší stupeň vývoje člověka na této planetě hned všechno prožívá duší a my muži, ve kterých ještě zůstalo něco zvířecího, spíše racionálně. Je také faktem, že daleko více žen dnes propadlo do stavu závislosti. Podle mého odhadu je to, vyjádřeno v procentech, 70 procent žen a 30 procent mužů. Právě proto, že ženy tyto stavy prožívají mnohem více emocionálně, daleko dříve končí na antidepresivech a mají menší odolnost vůči tomuto světu. Zvláště pokud ještě jejich organismus vykazuje extrémní jin pozici a znaky, jejichž příkladem mohou být například **pihy**

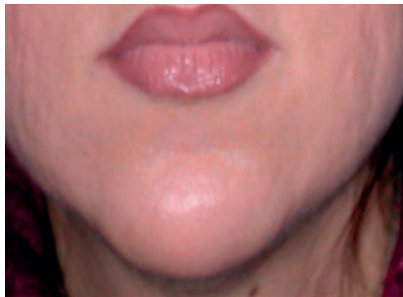
nebo u silnějších žen **vitiligo**.

Jak poznáme silnou, ale za-
komplexovanou ženu? Její tvář
je výrazná, datum narození za-
číná čísly 14, 4, 8 nebo 18, podle
této posloupnosti (je to jen ná-
znak a pro skutečně individuální
přístup a pochopení doporučuji
studium numerologie, například
knihu Ing. Milana Walka – je zby-
tečné, abychom zde přepisovali
a opisovali od kohokoliv). **Brada**
bývá **ustupující**

a často i **špičatá**.

Většinou mají tyto ženy malá prsa a výraznější ochlupení (i když to dnes při možnostech depilace nemusíme ani poznat). Je to proto, že vše chtějí řešit aktivitou (mužským principem), a mají pak často hormonální potíže (nedostatek estrogenu, frigidita, zastydlá menstruace).

Lidi s malou sebedůvěrou a malým sebevědomím poznáme i podle toho, že jejich prokrvení je takřka na bodě nula. Podáte-li takovému člověku ruku, cítíte chlad. Je to stejný chlad, který po čase obklopí váš vztah, pokud si znovu nevzpomenete na první přikázání „já jsem“ a nezačnete s tím něco dělat. Vždy je třeba si uvědomit, že především něco můžeme a měli bychom to udělat jen my sami. Nikdo jiný do nás nevidí a nikdo není schopen celou situaci správně posoudit, to můžeme jen my sami. Uvědomme si, že jen tak se nestáváme stádem a jsme... Žádná společnost, instituce, náboženství nebo správní zřízení si ani trochu nepřeje naši skutečnou svobodu. Představte si je jako takového „baču“. A který bača by chtěl mít stádo složené s vlků, tygrů, ovcí, slonů, koní, laní, lvů a dalších druhů? Znáte takového? Jenže pro svět je důležité, abychom tu byli všichni. Jen to zaručuje symbiózu s planetou Zemí. Jen tak jsme schopni se něco od sebe učit, jen tak platí na Zemi vesmírné zákony... Jenže jaký by pak měl z takovéhoho společenství užitek náš pomyslný bača? Vzpomínejme, každý z nás je kouskem Boha, a tudíž je jako takový nenahraditelný! Každý z nás je tu jen jednou a nikde na této planetě neexistuje naše zcela identické dvojče. Snad i proto bychom si měli více vážit sami sebe a lépe se o svěřené tělo, mysl i duši starat; snad ještě není pozdě...

Když totiž nevím, že jsem, přichází ponaučení ve formě nemoci. Jako příklad uvedu štítnou žlázu. Jak můžu být, když nevím, že jsem? Pak jsou

ale mé představy o sobě, svém chtění ve velkém rozporu se skutečností. Všechno, co děláme na základě mylných myšlenek, pocitů a činů, se projeví na štítné žláze. Představte si, že žijete s partnerem, se kterým žít nechcete, ale vaše předchozí činy to tak rozhodly. Na to, že jsme s tímto partnerem nechtěli být ani nikdy předtím, už jsme dávno zapomněli. Tehdy jsme si totiž říkali, že všechno bude lepší než to, co je, a že čas ukáže. Řešili jsme svůj život útekem a vlastně utíkáme dodnes, jen jsme k tomu všemu připojili přívažek: „já chci“ nebo „já nechci“. To je právě naše štítná žláza, která nám sama napovídá, jak jsme na tom. V případě, že nekonáme v souladu se svým „já jsem“, pak nutně ubližujeme sobě nebo jiným. Když upadáme do frustrace nebo letargie, ztrácíme radost ze života, čímž ovlivňujeme činnost lymfy, žilního systému a štítné žlázy. Všechno se jakoby zpomaluje. Zaleží na každém z nás, co řešíme a s jakou intenzitou. Pak je i stupeň poškození různý. Může se jednat o **vypádání vlasů** v oblasti zóny štítné žlázy,

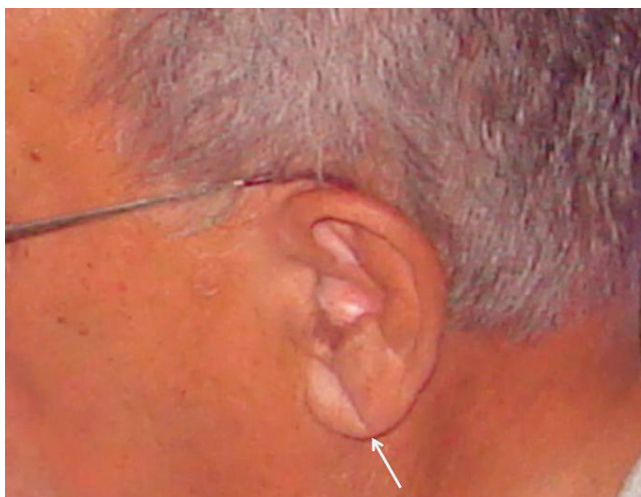

o uzlíky na štítné žláze nebo třeba i o rakovinu, která se však může projevit kdekoliv v lymfatických drahách. Když jsme například závislí na partnerovi (nebo i naopak – cítíme vůči němu nenávisť), jedná se většinou o rakoviny pohlavních orgánů, v případě závislosti na dětech či nenávisti vůči dětem rakovina postihuje podpaží či prsní žlázy. Takové věci ovšem nemusí nastat. Stačí přece vědět, že jsem a že se všechno odvíjí podle mého plánu, podle mých představ, podle mých dialogů, v mé režii s mým obsazením a hlavně podle mé vůle. Někdy si také neumíme od-

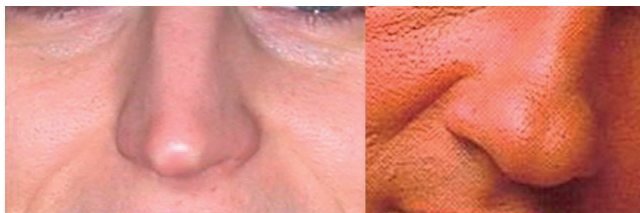
pustit, že jsme se v minulosti nechovali tak, jak bychom se chovali dnes. Je třeba si však vždy říct: „v dané situaci jsem udělal všechno podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, na základě dosud nabytých zkušeností“. Dnes bychom sice asi reagovali jinak, ale až na základě našich prožitků, na základě, který je diametrálně odlišný od toho, co bylo předtím, a který bude příště ještě odlišnější. Kdo tvrdí, že se nemýlí – lže! Kdo tvrdí, že dělá stále nové a nové chyby – roste! Nebojme se tedy dělat chyby, neboť ty jsou nutné k našemu rozvoji a poučení, a bez rozvoje nemůžeme být nikdy nikým a ničím lepším. Nebo můžeme na celé „já jsem“ zapomenout a s přispěním antidepresiv unavenýma očima koukat, jak nám ten život „krásně“ uniká... Je to jen na nás, ale pamatujme, že lidi se jako slunečnice otáčejí za sluncem, nikdy se neotáčejí za mrakem. Pak můžeme ze ztráty vztahu, práce nebo z jiných ztrát obviňovat kohokoliv, ale jsme to my, kdo to všechno zplichtil...

Vím a velmi dobře si uvědomuji, že být dnes klidný, sebevědomý, vědomý si všech svých hodnot a zároveň chodit do práce, věnovat nějaký čas i sobě, vychovávat děti a uživit rodinu je takřka nadlidský úkol, ale ne nemožný. Je to jen složitější než dříve.

Když však jednoduché „já jsem“ nadhodnotíme, zasáhneme centrum citu a srdeční čakru.

Na obrázku vidíme **vrásku vrytou do lalůčku** boltce pod úhlem 45°. (Bližší informace o srdci se opět můžete dočíst v mé knize *Diagnostika v praxi*, kapitola IV, prvek oheň.) Pak se nemůžeme divit následnému infarktu myokardu nebo třeba ischemické chorobě srdeční. Mohou zde být však i jiná závažná onemocnění chlopní či srdeční komory nebo její přepážky:

Tento znak se v dnešní době vyskytuje poměrně často a jeho známými nositeli jsou Bill Clinton nebo třeba Gerard Depardie. Oba už v současnosti mají za sebou operaci srdce. Jedná se vlastně o velmi citlivé lidi, kteří jsou silně zraněni na duši a díky tomuto zranění podléhají jiným projevům, ve své podstatě tvrdším a ráznějším, než kdyby k tomuto zranění nedošlo. Těžko říct, zda by se dnes zachovali jinak, pokud by uměli vrátit čas, ale možné to je...

Závěrem lze tedy říci, že pokud si uvědomíme vlastní hodnotu a začneme podle tohoto principu „já jsem“ žít, nic špatného nás nečeká. Budeme schopni vždy určit svou cestu (budeme vytrženi z otroctví). Ano, i tak se budou dít věci, které jsou nám předurčeny, abychom si je v tomto životě odžili, ale měl by to celkově být život daleko kvalitnější a bohatší.